

Raději plánovat předem - plán pomoci v nouzi (EAP) nebo plán pro všechny případy

Plán pomoci v nouzi (Emergency Assistance Plan – EAP) nebo **plán pro všechny případy** je nezbytným předpokladem pro úspěšnou záchranu zraněného potápěče. Zahrnuje první pomoc na místě a pohotovostní záchranné úkony, ale také co nejrychlejší přepravu do nejbližšího a nejvhodnějšího zdravotního zařízení. Za vypracování a vydání EAP odpovídá místní poskytovatel služeb pro potápění.

Jako potápěč můžete pro svou bezpečnost udělat hodně, ale některé věci jsou prostě mimo vaše možnosti a v těch se musíte spolehnout na svého potápěčského operátora. Proto je důležité věnovat pozornost přístupu k bezpečnosti u všech zúčastněných činitelů: operátora na palubě člunu, potápěčského střediska nebo majitele potápěčského člunu, potápěčského instruktora, divemastera i ostatního osazenstva. Rozhodující může být i volba destinace. V zemi, kde jsou všeobecné bezpečnostní standardy na nízké úrovni, se mohou provozovat i potápěčské činnosti bez dodržování pravidel potřebných k zajištění bezpečného potápění.

Bezpečnostní nástrahy číhají prakticky všude a jejich následky jsou při potápění závažnější než na pevnině. Divemaster vedoucí skupinu začátečníků bez počítačů až na krajní mez; majitel potápěčského člunu bez nutného záchranného zařízení – kyslíkové jednotky schopné dodávat 100% zdravotní kyslík alespoň dvěma potápěčům po dostatečně dlouhou dobu; posádka člunu pro delší pobyt na palubě (liveaboard safari), která není vyškolená na poskytování první pomoci a záchranné terapie; potápěčské obchody, které pronajímají špatně udržovanou výbavu s vadnými ventily nebo chybějícími o-kroužky nebo „zapomínající“ vyměňovat filtry kompresorů – ti všichni patří do kategorie lidí s **hrubým zanedbáváním**.

Život na oceánu daleko od civilizace na palubě obytného člunu se může zdát velice krásný, ale o to nebezpečnější situace může nastat bez rádiového spojení, s mobilními telefony mimo dosah sítí a s posádkou, která zapoměla na satelitní telefony (nebo dokonce na výbavu pro poskytování první pomoci). V takovém případě neexistuje možnost rychlé a řádné záchranné pomoci.

Ať v potápěčském zařízení na pevnině, nebo na palubě potápěčského člunu, všichni – i hosté potápěči – by měli mít přístup k důležitým informacím, např. k telefonnímu číslu nejbližší hyperbarické komory, specialisty na potápěčskou medicínu, lékaře záchranné pohotovostní služby a záchranné pohotovostní služby. Velice důležité je rovněž udržovat takové informace v aktuálně platném stavu, protože adresy, telefonní čísla, kontaktní osoby nebo přístupové cesty se často mění. A chybí-li jeden článek, řetěz se rozpadne.

Posádka musí vědět, co má dělat v případě nouzové situace. Musí být jasná nejrychlejší možná přeprava a s ní spojená logistika. Má-li operátor několik člunů, je možné, že každý člun bude mít svůj vlastní plán pomoci v nouzi a jeden zcela odlišný bude platit pro základnu na pevnině.

Pro posílení uvědomování si nutnosti dodržovat bezpečnostní pravidla a učinit potápění bezpečnějším vytvořila nadace DAN program **DSP (Diving Safety Partner)**. DSP se skládá z tří úrovní, které souvisí s iniciativou **HIRA (Hazard Identification and Risk Assessment - Odhalování rizik a vyhodnocování nebezpečí)**. Tato iniciativa se zaměřuje na všechny činnosti spojené s potápěním a jejím cílem je pomáhat odhalovat a zlepšovat oblasti s nedostatečně zajištěnou bezpečností. Potápěčská zařízení, která splňují stanovené požadavky, se díky tomuto kontrolnímu procesu zviditelňují, získávají u potápěčské veřejnosti uznání a kredibilitu a, samozřejmě i logicky, více klientů. Profesionální hodnocení provedené jedním z našich odborníků si lze objednat na dsp@daneurope.org

Instrukce a varování související s potápěním

Instruktaže a dokumentace, informace o vstupu do vody a výstupu z vody, bezpečnostní zastávky, místa setkání a postupy pro případy oddělení se od sebe, jakož i instrukce a varování pro činnosti následující po ponorech: všechny tyto prvky patřící k potápění se musí brát v úvahu.

Instruktaž před ponorem je ohromně důležitá, aby potápěč odhadl svou schopnost provést ponor a aby věděl, co ho čeká během ponoření. Správná instruktaž obsahuje údaje o navigaci, proudech, hloubce a délce ponoru, určitě ne pouze sliby o tom, jakou faunu a flóru lze v daném místě pod vodou spatřit.

Posádka by měla potápěče (hlavně ty méně zkušené) informovat, že po přístrojovém potápění se nemá provádět žádné volné potápění. Také se nedoporučuje provést několik hlubších ponorů v jeden den, a to kvůli tvorbě bublinek dusíku a zvýšenému nebezpečí dostavení se DCS. S následným hlubokým ponorem by se mělo počkat alespoň 24 hodin.

Profesionálním i rekreačním potápěčům, kteří dodržují bezpečnostní pravidla před ponorem, se jejich prozíravý přístup vyplatí, protože se zpravidla nouzové situaci vyhnou a když už nastane, tak vědí, co mají dělat.

Užívejme si potápění jako nádherné dobrodružství, neboť tím by mělo být vždy a všude!

Zdroje DAN on-line

- [Jak vytvořit EAP](#)
- [Vyžádat si program DAN Diving Safety Partner](#)